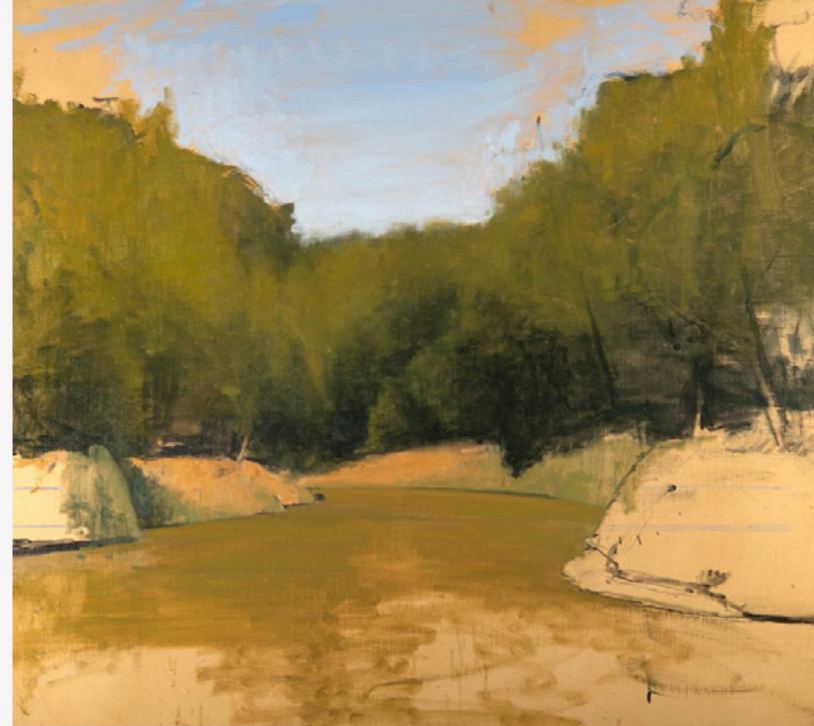

אלדר פרבר
גדעון רובין
Eldar Farber
Gideon Rubin

NOF

גדעון רובין 2013

אלדר פרבר 2020

mreuvei

NOF

אלדר פרבר
גדעון רובין
Eldar Farber
Gideon Rubin

3.12.20 - 3.9.20

התערוכה בסיוע
גלריה אלון שגב, תל-אביב
The exhibition supported by
Alon Segev Gallery, Tel Aviv

מוזיאון בית ראובן
Rubin Museum

רחוב ביאליק 14, תל אביב. טל. 03-5255961 | rubinmuseum.org.il |
שעות פתיחה: ב' ד' ה' ו' 10.00 - 15.00, ג' 10.00 - 20.00 | שבת 11.00 - 14.00, א' - סגור

מוזיאון בית ראובן
Rubin Museum

The exhibition **NOF** (Hebrew for landscape) was born following the meeting of two painters and the dialogue that they pursued. Eldar Farber and Gideon Rubin, both Israeli born and both working mostly outside of Israel, in Europe: Rubin in London and Farber in Berlin and in Tel Aviv.

Landscape painting is central to Farber's art while for Gideon Rubin landscape painting has been marginal but with time is becoming less so. Gideon Rubin is the grandson of the painter Reuven Rubin in whose former home, The Rubin Museum, the exhibition is taking place. Reuven Rubins' landscape paintings are obviously part of his grandson's visual legacy.

Reuven Rubin painted the local sights with great excitement, motivated by the notion of having found a home, an environment that one had better familiarize oneself with, explore and document. Rubin's landscapes, like those of his peers, deliver on canvas impressions of specific sites at a certain time, and therefore, with time they can also be regarded as historical documents.

The grandson strips his encounter with the landscape from any identifiable signs of place and time. He applies layers of paint onto the canvas instantly, sometimes also erasing them, as he does in his more familiar featureless figure paintings. In his landscapes the smear-erase-blur process is on the verge of abstraction and the outcome is often generalized open landscape moulds void of specific references.

Eldar Farber moves back and forth between Israel and Europe, between the banks of the Yarkon river and the German woods. The real, actual landscape serves - in his own words - as a "source of information", as a foundation on top of which he applies yet another layer expressing impressions and a state of mind, an internal

dialogue in which he repeatedly examines what he sees, while moving from the local Israeli landscape to the landscapes of Germany. It is noteworthy that both artists belong to a generation for whom the land of Israel is a self-evident place of birth. Their world of reference is global and "home" is where they choose to live and work. The notion of belonging, so crucial to the generations of immigrants, is regarded as a given, sometimes even a burden. From their vantage point, each in his own particular manner, the landscape is viewed as an aesthetic challenge, "a source of information", another resource for "the invention of a place" in Farber's words, from which one can learn and explore. The Landscape is not a tool with which to assume a sense of identity or reinforce a sense of rootedness. "Viewing the landscape" says Gideon Rubin "purifies the tension between the brushstroke and what it describes". Moreover, the movement of the brush on the canvas already bears the memory of the place.

The landscapes in the exhibition are in strong saturated green hues in the case of Farber's paintings along with bright landscapes in light blue and grey in the case of Gideon Rubin. Both paint on large canvases or on small ones, without titles, signatures or dating. "Manipulation of matter so as to tell and to describe," says Farber. Indeed, he takes the time to reflect, add and thicken the green, while what seems important to his friend is instant visibility, the outcome of the urgent, energetic application of paint onto the canvas. It seems however, that both of them relate in their landscapes to colour, form, and stain, as poetry does to words.

Edna Erde, Carmela Rubin
Sept. 2020

אלדר פרבר 2019 Eldar Farber

Gideon Rubin
Born in Tel Aviv in 1973
Studied at the School of Visual Art in New York (B.F.A) 1996-1999
Studied at the Slade School of Art in London (M.F.A) 2000-2002
Lives and works in London since 2000

Eldar Farber
Born in Tel Aviv in 1970
Studied at The Art Student League of New York 1993-1997
at The Jerusalem Studio School 1997-1998
Lives and works in Tel Aviv and in Berlin

גדעון רובין 2013 Gideon Rubin

גדעון רובין
נולד בתל אביב ב 1973
למד לתואר ראשון בסקול אוף ויוואל ארטס בניו יורק 1996-1999
ולתואר שני בסלייד סקול אוף ארט בלונדון 2000-2002
מתגורר עם משפחתו ועובד בלונדון משנת 2000

אלדר פרבר
נולד בתל אביב ב 1970
למד בארט סטודנט ליג אוף ניו יורק 1993-1997
בסדנה לרישום ולציור ירושלים 1997-1998
מתגורר ועובד בתל אביב ובברלין

נתון טבעי ומובן מאליו, כזה שנולדו לתוכו. עולמם הוא עולם גלובלי, ו"בית" הוא היכן שהם בוחרים לחיות וליצור. מרכיב ההשתייכות שהיה כל כך מהותי לדורות המהגרים, נתפס על ידם כעובדה ולעתים אולי אפילו כנטל. מנקודת מבטם, כל אחד על פי דרכו, הנוף הוא אתגר אסתטי, "מקור של מידע", מחצב ל"המצאה על מקום" במילים של אלדר, של חקירה ולמידה פעם אחר פעם, והנוף אינו אמצעי לאישוש זהות או ביטוי לתחושת שייכות. "המבט על הנוף", אומר גדעון רובין, "מוכך את תחושת המתח בין משיכת המכחול לבין מה שהיא מתארת". יתר על כן, "הפעולה של משיכת המכחול כבר נושאת בחובה גם את זכרון המקום".

הנופים בתערוכה הם בגווני ירוק עז ודחוס של אלדר פרבר ולידם נופים בהירים בין תכלת לאפור של גדעון רובין. לשניהם בדי ציור גדולים לצד ציורים קטני ממדים. בלי כותרות, בלי חתימות, ובלי ציון תאריך. "מניפולציה של חומר" אומר אלדר, "כדי לתאר ולספר". האחד מוסיף, מתעכב ומשתהה באיטיות על הירוק, לשני חשובה ניראות מיידית כביטוי לתחושת הרגע בנוף משתנה המתממש בהנחת צבע ספונטנית, ונדמה כי אצל שניהם ציורי הנוף מתיחסים לצבע, לצורה ולכתם כפי שהשירה מתייחסת למילה.

עדנה ארדה, כרמלה רובין, אוצרות ספטמבר 2020, אלול תש"פ

"הירוק היום ירוק מאד והאפור היום אפור מאד..." לאה גולדברג, מתוך "למחרת"

התערוכה **NOF** נולדה ממפגש בין שני אמנים ובשיחות שניהלו ביניהם. אלדר פרבר וגדעון רובין, שניהם ילידי הארץ ושניהם יוצרים רוב הזמן מחוצה לה, באירופה, רובין בלונדון ופרבר בברלין ובתל אביב. הנוף הוא מוטיב מרכזי בעבודותיו של פרבר, ואצל רובין הנוף נמצא בשוליים שהולכים עם הזמן ונעים לעבר המרכז.

גדעון רובין הוא נכדו של הצייר ראובן שבביתו, מזויאון בית ראובן, מתקיימת התערוכה, כך שציורי הנוף של ראובן הם חלק מהזכרון החזותי שלו. ראובן צייר את נוף הארץ בהתרגשות ומתוך סקרנות של מי שראה במקום מחוז חפץ, נוף שאותו יש להכיר, ללמוד ולתעד. ציורי הנוף "הראובניים", כמו ציורי הנוף של בני דורו, מוסרים תמונת מקום מסוים בתקופה מסוימת ולכן עם הזמן שחלף הם משמשים גם כתעודות היסטוריות. הנכד - מקלף את חוויית הנוף מסממנים מזהים של מקום וזמן. הוא מניח את שכבות הצבע על הבד כפעולה מיידית, לפעמים גם של מחיקה, כשם שהוא מוחק תווי פנים בציורי דמויות. בציור הנוף שלו יש מריחה-מחיקה-טשטוש על גבול המופשט, בתבנית נוף פתוח, חף מציוני דרך. אלדר פרבר עובר ושב בין הארץ לאירופה, בין נוף הירקון ליער הגרמני. הנוף הריאלי משמש, במילותיו הוא "כמקור של מידע", כמצע שעליו הוא מניח רובד נוסף של הלכי נפש ותודעה, דיאלוג פנימי שבו בוחר בוחר וחוזר ובוחר את מה שהוא רואה ואת המהלך שלו מפה לשם, מנוף הארץ אל נופי גרמניה.

שני האמנים משתייכים לדור שהארץ היא להם